

117

HIZTEGI BATUA

abonamendu – agertze¹

abonamendu iz.: *Musika Hamabostaldiko abonamendua.*

abonatu 1, abona, abonatzen. *du ad.* 1 ‘aintzat, ontzat hartu’. 2 ‘goraipatu’. 3 *da ad. h. harpidetza egin.*

abonatu 2 iz. *h. harpidedun.*

abondant izond. *Zah.* ‘nasaia, oparoa, ugaria’.

abondantzia iz. *Zah.* ‘nasaitasuna, oparotasuna, ugaritasuna’.

abonu 1 iz. ‘laudorioa’.

abonu 2* e. *ongarri.*

abonu 3* e. **abonamendu.**

abordatu, **aborda**, **abordatzen.** *du ad. Itsas.*

abordatzetze

aboro* e. **haboro.**

abortatu, **aborta**, **abortatzen.** *du ad.*

abortatze

abortu

abortza

abots* e. **ahots.**

abrasio iz. *Geol.*

abrigo iz. *Heg.* *h. beroki.*

abrigu iz. *Bizk.* ‘keinua, imintzioa’.

abrikot iz. *Prunus armeniaca.*

abrikotondo iz. *Prunus armeniaca.*

absente

absentismo

absentzia

abside

absintio* e. **asentsio-belar.**

absolbitu, **absolbi**, **absolbitzen.** *du ad.*

absolbizio iz. *Zah.* ‘absoluzioa’: *Aralarko absolutizio eguna.*

absolutibo izond. *Hizkl.*

absolutismo

absolutista

absolutu

absolutuki

absolututasun

absoluzio

abstenitu, **absteni**, **abstenitzen.** *da ad.*

abstentzio

abstinenzia iz. 1 ‘haragi-uztea, mehea’. 2 *Med.:* *abstinenzia-sindromea.*

abstraktu

abstrakzio

¹ Arau honck osatu eta eguneratu egiten du 44. Arauan argitaratutako Hiztegi Batuko zerrenda, abonamendu - agertze larriko hitzei dagokienez. Arau berria da, beraz, kontuan hartzekoia.

absurdo**abudhabiar** (herritarra).**abudo*** e. **agudo**.**abujar** (herritarra).**aburdiko*** e. **burko, bururdi**.**aburna** iz. 'loina'.**aburska*** e. **ahuspez**.**aburu** iz.: *zenbat buru hainbat aburu; aburu bateko, aburu bereko.*-ren **aburuz****aburukide****aburumenka** adlag. 'iritzira'.**abusatu** 1, abusa, abusatzen. *du* ad.**abusatu** 2, abusa, abusatzen. *da* ad. *Ipar.* 'jostatu, dibertitu'.**abusu** iz. 1 'erabilera okerra, bidegabea, gehiegizkoa, etab'. 2 *Zuz.***abuztu****abzesu****abzisa**

abzisa(-)ardatz

accessit**adabaki****adabakitu** h. **adabatu**.**adabatu**, adaba, adabatzen. *du* ad.**adabegi****adabegitsu****adabeso** iz. 'zuhaitzaren adar nagusietako bakoitza'.**adabu*** e. **adabaki**.**adaburu****adaburutu**, adaburu(tu), adaburutzen. 1 *du* ad. 'zuhaitzari adar-abarrak soildu'. 2 *da* ad. 'zuhaitza adar-arrez hornitu'.**adagio** iz. *Mus.***adaje****adakera** iz. 'adarren multzoak duen izaera'.**adaki****adakitu**, adaki(tu), adakiten. *du* ad. 1 'adarrei adaxkak eta hostoak kendu'. 2 'adar moztuez egurra egin'. **adaptatu*** e. **egokitu, girotu, laketu, moldatu**.**adar** iz. 1 'animalien hezur luzakina': *akerrak adarrak okerrak ditu; adar-oker*. 2 'zuhaitzen enborretik ateratzen den besoa': *pagoaren adarrak moztu*. 3 'musika tresna': *adar-hotsa entzun*. 4 'bidea-ren, zientzien, etab.en zatia'. 5 'aulkiaren eta ohearen atzeko aldea'. 6 'zapatak janzen lagun-tzeko tresna'.**adarra jo:** *niri behintzat ez didazu adarrak joko!***adar(-)zulo** 'uztariaren zatia'.**adarbakar** 1 izond. 'adar bakarra duena'. 2 iz. 'adar bakarreko animalia mitologikoa'.**adarbakoitx** 'adarbakarra'**adardun****adareta** iz. 'golde-mota'.**adargabe** izond.**adarjotzaile****adarjotze****adarka** adlag.

adarka egin 'adarkatu'.

adarkada**adarkadura****adarkari** izond. 'adarka egiten duena'.**adarkatu**, adarka(tu), adarkatzen. 1 *du* ad.: *zezenak adarkatu zuenean*. 2 *da* ad.: *bidea adarkatzen den gunean*.**adarki** iz.: **adarkizko orrazia**.**adarmotz** edo **adar-motz** izond. 'adar bat behintzat falta zaiona edo moztua duena'.

- adaro** iz. ‘hortzik gabeko eskuare modukoa, ukuilu eta abarrak garbitzeko erabiltzen den tresna’.
- adarreko** iz. (eduki-neurria).
- adarrondo** iz. *Ipar*. ‘adabegia’.
- adarrondotsu** izond. *Ipar*. ‘adabegitsua’.
- adartsu**
- adartu**, adar(tu), adartzen. *da* ad. ‘adarrak atera’.
- adarzabal** iz. *Damma damma*.
- adasdun**
- adats** iz.: *adats-izpiak zituenurrearen pareak*.
- adausi**
 - adausi egin
 - adausika
 - adaxka
 - adberbio
 - addir iz. *Zub*. ‘deabruaren izena’.
 - addisababar (herritarra).
 - adei**
 - adei(-)lege ‘adeitasuna’.
 - adeitasun**
 - adeitasunez
 - adeitsu**
 - adeitsuki adlag. ‘adeitasunez’.
 - adelatu, adela, adelatzen. *da/du* ad. *batez ere Zub*. ‘prestatu, apailatu’.
 - adelazale iz. *Zub*.
 - adelu iz. 1 ‘prestaketa’. 2 ‘apaingarria’.
 - adendar (herritarra).
 - adesara adlag. *Zub*. ‘arestian’.
 - adi** 1 adlag.
 - adi** 2 iz.
 - adi egon**: *doinu horren adi nago; umeari adi egon dira; begiak lurrera adi*.
 - adia** iz. ‘auhena, deitorea’: *hemen aitorru nahi ez duzuna han aitorruko duzu adiaz eta negarrez*.
 - adia galdu**: *ahozabalka eta adia galdurik egon da goiz osoa*.
 - adiabatiko**
 - adiagile** iz. ‘erostaria’.
 - adiaka** adlag.
 - adiakari** iz. 1 ‘erostaria’. 2 (hegazti harraparia) *Syrnium aluco*.
 - adiakatu**, adiaka, adiakatzen. *da* ad.
 - adibide**
 - adibidez adlag.: *zuk, adibidez, ez duzu hitza bete*.
 - adib. *adibidez-en* ‘laburdura’.
 - adiera**
 - adierazezin**
 - adierazgailu*** e. *seinalc*.
 - adierazgarri** 1 iz.: *besoan zeraman taldearen adierazgarria*. 2 izond.: *adibide adierazgarriak aipatu ditu*.
 - adierazi** 1, adieraz, adierazten. *di* ad.
 - adierazi** 2 iz.: *adierazlea eta adierazia*.
 - adierazkizun** iz. ‘adierazi (behar) dena’.
 - adierazkor** izond.: *hitz adierazkorren ortografia*.
 - adierazkortasun**
 - adierazle**
 - adierazpen** iz.: *adierazpen askatasuna*.
 - adierazpide**
 - adierazte**
 - adierazterea eman*** e. *aditzera eman*.
 - adierraz**
 - adierraztasun**
 - adietan eman** *Bizk*. ‘aditzera eman’.

adiezin izond. ‘ulergaitza’.

adigabe

adigabetu, adigabe(tu), adigabetzen. *da/du* ad.

adigai

adigaitz

adigaiztasun iz. ‘ulergaiztasuna’.

adigarri 1 iz. ‘azalpena; adibidea’. 2 izond. ‘ulergarria; aditzea merezi duena, gogoangarria’: *ipuinaren ondorio adigarriak*.

adigarritasun iz. ‘ulergarritasuna’.

adiguri iz. *Heg.* ‘oparia’.

adikatu, adika, adikatzen. *da* ad. ‘nekatu’.

adikune iz. *Bizk.* ‘begirada’.

adimen

adimen urriko

adimen(-)urritisun

adimendu h. adimen.

adimendun izond. ‘arrazionala’.

adimengabe izond.

adimentsu izond. ‘adimen handi, zorrotzekoa’.

adimenzale

adin iz. 1 ‘edadea’. 2 *Bizk. Zah.* ‘adimena’.

adinean sartu

adinetara etorri

adinetara heldu

adin handi

adin izan *da/du* ad. *Ipar.* eta *Naf.:* *Pello eta biok adin(ak) gara* (hots, ‘adin berekoak’).

adin nagusiko *Sin.* adindun.

adin(-)nagusitasun iz. ‘adindunaren egoera’.

adin txikiko* e. adingabe.

adina

adinean

adinako

adinaldi

adinbat ‘adina, beste’.

adinbateko izlag.

adindu, adin(du), adintzen. *da* ad.

adindun izond. *Anton.* adingabe.

adineko

adineratu, adinera(tu), adineratzen. *da* ad.

adinetaratu h. adineratu.

adingabe izond. *Anton.* adindun.

adingabeko

adingabetasun

adinkide

adinon

adinonez

adintsu 1 izond. ‘adin handikoa’.

adintsu 2 izond. ‘ia adin bereko’.

adintsu izan ‘ia adin bereko izan’: *adintsu(ak) dira Joanes eta Martin.*

adio

adio(ak) egin ‘adio esan’.

adio(ak) erran, esan: *aberastasunei adio esan.*

ez adiorik

adiposo izond.: *ehun adiposoa.*

adiskidantza

adiskide

adiskide handi ‘adiskide mina’.

- adiskide kutun** ‘adiskide mina’.
adiskide mami ‘adiskide mina’.
adiskide min
adiskidego iz. *Lap.* eta *Naf.*: ‘adiskidetasuna, adiskidantza’.
adiskideki adlag. *g.er.* ‘adiskidetasunez’.
adiskidetasun
adiskidetsu izond.: *harreman adiskidetsuak*; adlag.: *adiskidetsu hitz egin zigun*.
adiskidetu, *adiskide(tu)*, *adiskidetzen*, *daldu suna*.
adiskidetza iz. ‘adiskidetasuna’.
adiskidetzale
adiskidetzako iz. ‘adiskidetzat hartzen dena’.
adiskidetze iz.: *adiskidetzeko ekitaldia*.
aditasun iz. ‘adi egotea, arreta’.
aditibo* e. *gehigarri*.
aditu 1, *adi, aditzen, du ad.* 1 ‘entzun’. 2 ‘ulertu’. 3 ‘usaimenaz sumatu’.
 elkar aditu
 ez aditu(arena) *egin*
aditu 2 izond. eta iz.: *lege kontuetan adituek diotenez*.
aditz
 - aditz-izen** *Hizkl.*
 - aditz-joko** *Hizkl.*
 - aditz laguntzaile** *Hizkl.*
 - aditz nagusi** *Hizkl.*
 - aditz trinko** *Hizkl.***aditzaila** iz.: *aditzaila onari, hitz gutxi*.
aditze
 - (zerbaiten) **aditzaea izan**: *badut horren aditzea*.
 - aditez adlag.** *ez dut aditzez baizik ezagutzen*.**aditzen eman** *Bizk.* ‘aditzera eman’.
aditzena iz. *Gip.* h. *aditze*.
aditzena eman (*jakitera eman baino egokiagoa da*).
aditzoin
aditzondo
adiuntza iz. ‘sasoia, garaia’.
 adiuntzaz adlag. ‘garaiz’.
adiurre iz. *Zah.* h. *aiurri*.
adiutu h. *aiutu*.
adizkera
adizki
adizkitegi iz. *Gram.*
adizlagun
adjektibo
adjudikatu, *adjudika, adjudikatzen*. *du ad.*
adjudikazio
adjudikazioidun
adlatibo izond. *Gram.*
administradore* e. *administratziale*.
administralgo* e. *administrazio*.
administrari iz. ‘*administrazio langilea*’: *administrariak, administrari laguntzaileak*.
administrarita
administratibo izond.: *hiriburu administratiboa*.
administratu, *administra, administratzen*. *du ad.*
administratziale iz. ‘*administratzten duena*’.
administrazio
 - administrazio(-)kontseilu**
 - administrazio(-)zuzenbide****admiratu*** e. *amiratu*.

adobe iz. *Tekn.*

adoleszente iz. h. *nerabe* (eta, dagokionean, *gaztetxo* ere erabil daiteke).

adoleszentzia iz. h. *nerabezaro, nerabetasun.*

adoptatu, adopta, adoptatzen. *du ad.* ‘seme edo alabatzat hartu’.

adopcio iz.: *adopcio-legea.*

adoragarri izond.: *Jainkoa bakarrik da adoragarria.*

adorarazi, adoraraz, adorarazten. *dio ad.*

adoratu, adora, adoratzen. *du ad.*

adoratzaile

adorazio

adore

adore eman

adoregabe izond.

adoregabetu, adoregabete(tu), adoregabetzen. *da/du ad.*

adoretsu

adoretu, adore(tu), adoretzen. *da/du ad.*

adornatu, adorna, adornatzen. *du ad.* *Heg. Beh.* ‘apaindu’.

ados

ados egon

ados etorri *Sin. bat etorri.*

ados izan

ados jarri

adostasun

adoste iz. ‘(jokoan) berdinketa’.

adostu, ados(tu), adosten. *da eta da/du ad.* 1 ‘ados egon, jarri’. 2 ‘elkar hartu’. 3 ‘berdindu’.

adreilu

adreiluztatu, adreiluzta, adreiluztatzen. *du ad.*

adrenalina

adrendu iz. *Naf.* ‘trebetasuna’.

adrendua hartzu Naf. ‘era hartzu’: *makina berriari adrendua hartzu dio.*

aderri* e. *leinu.*

adret izond. *Zub.* ‘trebea’.

adrezatu, adreza, adrezatzen. *zaio/dio ad.* *Ipar. g.g.er.* ‘zuzendu, norabideratu’.

adrezia iz. *Ipar. Herr.* ‘trebetasuna’.

adriatiko izond.: *Itsaso Adriatikoa.*

adskribatu, adskriba, adskribatzen. *du, ad.* *Zuz.*

adsortzio iz. *Kim.*

adstratu iz. *Tekn.*

adu iz. *Batez ere Bizk.* ‘zoria, patua’.

aduana

aduana(-)zerga *Sin. muga(-)zerga.*

aduanazain

adulterio

adur 1 iz. *Sin. lerde.*

adur(-)zapi

adur 2 iz. *Gip.* 1 ‘zoria’. 2 ‘ahalmen ezkutu harrigarria’.

adureetako* e. **adur(-)zapi.**

adurti izond. *Sin. lerdetsu.*

aerobiko izond. *Tekn.*

acrobio iz.

aerodinamika iz. *Fis.*

aerodinamiko

aerodromo

aeroespazial izond.

aeroklub

aerolabangailu

aerolito

- aerometro**
aeromodelismo
aeronauta
aeronautika
aeronautiko
aerosol
aerostatika
aerostato
afaitatu, afaita, afaitatzen. *da/du ad. Ipar. Zah.* ‘apaindu’.
afalaitzin iz. *Ipar.* ‘afalaurrea’.
afalaurre
afaldar iz. h. afaltiar.
afaldu, afal, afaltzen. *du (Heg.) edo da (Ipar.) ad.*
afalondo
afalordu
afaloste
afaltegi
afaltiar
afaltoki
afan iz. *Heg. h. zaletasun, harrokeria, grina.*
afari
afari arin ‘afariusia, bārau-egunetako afaria’.
afari(-)lege ‘afari arina’: *afari-legea egin dugu.*
afari-merienda
afaritan: *anitz edan ote zuten afaritan?*
afaritara: *goazten orain afaritara, gero lotara.*
afariketa ‘haur(-)jokoa’ (afariketan egin, ibili, jardun esapideetan erabiltzen da batez ere): *egingo dugu afariketan, ni ditu eta zu amai?*
afarite iz. (batez ere leku-denborazko kasuekin erabiltzen da): *afariten ari dira nonbait; jarri ziren ma-hian afariteko gogo handiz; deitu gaitutze afaritera.*
afariusi iz. ‘afari arina, bārau-egunetako afaria’.
afasia
afasiko
afektatu* e. erasan, hunkitu, ukitu.
afektibilitate
afektibio
afektibotasun
afektu
afera
afganiar (herritarra).
afganistandar (herritarra).
afgano* e. afganiar, afganistandar.
afiliatu, afilia, afiliatzen. *du eta da ad.*
afilazio
afin *Mat., Kim.*
afinatu, afina, afinatzen. *du ad. Mus. Heg. h. tonuan jarri, aurrindu.*
afinitate iz. *Mat., Kim., Bot.*
afirmazio* e. baicztapen, baiezko.
afixa *Sin. kartel.*
afizio iz. *Heg. Beh. h. zaletasun.*
afizacionatu iz. *Heg. Beh. h. 1 zale. 2 amateur.*
afoinu iz. *Heg.* ‘haize hezca, hezetasuna’.
afonia
afoniko
aforismo
aforo* e. edukiera; neurketa.
afrikaans (hizkuntza).

afrikaerditar (herritarra).

afrikaner

afrikar

afro (hitz elkartuetako lehen osagai gisa erabiltzen da).

afrodisiako

afrontu iz. 1 *Bizk.* 'haizea eta euria batera'. 2* *Ipar.* e. **afruntu**.

afruntu iz. *Batez ere Ipar.* 'laidoa'.

afusilatu* e. **fusilatu**.

aga *Hist.*

agabe

agai* e. **haga**.

agaka* e. **alfabeto**.

agaramondar* e. **agaramontar**.

agaramontar

agata iz. (harribitxia).

agelki* e. **borragoma**.

agenda

agente

agentzia

agerbide

agergarri iz.: *gure bihotzeko saminaren agergarritzat*.

ageri izond.: *leku ageria*.

agerian

ageri-agerian (*eduki, egon, jarri*)

agerian (*eduki, egon, jarri*)

agerigabe izond. 'ezkutukoa'.

ageri izan, **ageri**, **ageriko**. *da eta du ad.: garbi ageri da horren bihotz ona; ageri duzu ez zarela hemen-goa.*

ageriki

ageriko izlag.: *politikarien ageriko bizitza; ageriko aurrezkia. Sin. jendaurreko, publiko.*

agerira adlag.: *agerira atera, agerira ekarri gisako esapideetan erabilia.*

ageririk adlag. *Ipar.* 'ageriki'.

ageririz adlag. 'ageriki'.

agerizko h. **ageriko**.

agerkai iz. 1 'agiria'. 2 'erakuskaria, frogta'.

agerkari

agerkera

agerketa iz. h. **agerkera**, **agertze**, **agerraldi**; **agerpen**, **agerraldi**, **agerkunde**.

agerki iz. *g.e.r.* 'agerkaia'.

agerkizun

agerkunde iz. 1 'agerpena'. 2 'epifania'.

goi-agerkunde 'errebelazioa'.

agerlekua

agermen iz. *Zah.* h. **agerpen**.

agerpen

agerpide* e. **agerbide**.

agerraldi

agerrarazi, **agerraraz**, **agerrarazten**. *du ad.*

agerri izond. *Zah.* h. **ageri**.

agerrian* e. **agerian**.

ageriki* e. **ageriki**.

agerrira* e. **agerira**.

agerritik* e. **ageritik**.

agerriz* e. **ageriz**.

agertoki

agerto 1, **ager**, **agertzen**. *da/du ad.*

agertu 2 iz.

agertu bat egin

agertzaitle

agertze

(Euskaltzaindiak, Donostian, 2001eko uztailaren 20an eta
2002ko martxoaren 22an, onartua)